

Marco van der Vegte

Marco van der Vegte is voorzitter van de NBA.

COLUMN

ALLESBEHALVE GRIJS

Het thema van dit nummer van Accountant is *Grijs*, maar de inhoud is dat beslist niet, als ik een blik werp op de artikelen. Zo is financieel onderzoeks-journalist Eric Smit in het interview behoorlijk duidelijk over wat volgens hem de rol van de accountant is. En hoogleraar internationaal belastingrecht Philippe Albert, ook verbonden aan Baker Tilly Berk, gaat in op de grijze gebieden in ons vak, momenten die er toe doen en waar je als fiscalist of accountant de grens moet trekken.

Eerder dit jaar presenteerde de accountantssector de Vernieuwingsagenda. Daarin zijn de prioriteiten voor de sector uitgewerkt rondom vijf thema's die accountants, samen met andere maatschappelijke spelers, gaan oppakken. Rode draad is de uitdaging om als accountants duidelijker en vaker stelling te nemen. In het maatschappelijke debat over onderwerpen die ons aangaan; denk aan de verslaglegging rondom CO2-uitstoot, de circulaire economie en cybersecurity. Maar we moeten ook duidelijk stelling nemen als het gaat over onszelf, over onze *raison d'être*. Bijvoorbeeld wanneer wij in de media worden uitgedaagd om over een onderwerp als fraudebestrijding kleur te bekennen, zoals deze zomer.

De suggestie dat de accountant geen rol zou kunnen spelen bij het ontdekken van fraude raakte direct aan het bestaansrecht van het beroep. Een suggestie die mij persoonlijk tegen de borst stuitte. Vandaar mijn reactie in het FD en op onze site over 'Wat je van de accountant mag verwachten'.

De rol van accountants in de maatschappij, bijvoorbeeld op het gebied van de aanpak van fraude, is allesbehalve grijs.

Ja, wellicht hebben we als beroepsgroep het imago van saai. Met zo'n imago is in mijn ogen weinig mis als het over de uitoefening van onze functie gaat. Onkreukbaar, niets op aan te merken, gedegen, saai. Maar de accountant van nu moet ook lef tonen op momenten die er toe doen en zich durven uitspreken over relevante maatschappelijke vraagstukken. Ik teken ervoor als dat de uitkomst is van het volgende reputatie-onderzoek in onze sector.

Het is aan onszelf om kleur te bekennen. Gevraagd en ongevraagd. In het FD-artikel stelde ik dat de accountant de aangewezen persoon is om te controleren of de buitenwereld kan vertrouwen op de financiële verantwoording van een organisatie. Dit is uitdagend mensenwerk, dat meer vraagt dan het op de automatische piloot toepassen van controlestandaarden. Van een accountant mag alertheid, nieuwsgierigheid en een rechte rug worden verwacht. De samenleving mag ervan uitgaan dat een accountant alles doet wat in zijn vermogen ligt om fraude op te sporen en te bestrijden. Net als van een politie-agent mag worden verwacht dat hij er alles aan doet om boeven te vangen.

Alles doen wat in ons vermogen ligt, vraagt ook van ons als accountants dat we steeds beter worden in ons werk en daarbij gebruikmaken van voortschrijdende technologie. Beter worden we ook door te leren van gemaakte fouten en bijna-fouten. Door als sector het initiatief en verantwoordelijkheid te nemen tot een collectief verbetertraject en dat gestaag uit te voeren. En door inzichtelijk te maken welke vorderingen we boeken in het steeds beter worden in ons vak.

Een beetje saai, oké. Maar grijs zijn we zeker niet.